

Національний університет
водного господарства
та природокористування

Міністерство освіти і науки України

Національний університет водного господарства та
природокористування
Рада молодих учених при Міністерстві освіти і науки України
Рада молодих вчених НУВГП

**Міжнародна науково-практична конференція молодих
науковців, аспірантів і здобувачів вищої освіти**

**«ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ
НАУКИ»**

ЗБІРНИК ТЕЗ
11–12 травня 2022 року

Рівне 2022

Національний університет
водного господарства
та природокористування

Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки : збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції молодих науковців, аспірантів і здобувачів вищої освіти, м. Рівне, 11–12 травня 2022 року. [Електронне видання]. Рівне : НУВГП, 2022. 399 с.

ISBN 978-966-327-535-2

Редакційна колегія

Мошинський В. С., д.с.-г.н., професор, ректор Національного університету водного господарства та природокористування (НУВГП); **Савіна Н. Б.**, д.е.н., професор, проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків НУВГП; **Осадча О. О.**, д.е.н., професор, голова Ради молодих вчених НУВГП; **Куницький С. О.**, к.т.н., старший дослідник, провідний науковий співробітник науково-дослідної частини НУВГП; **Приходько Н. В.**, к.т.н., старший викладач кафедри водної інженерії та водних технологій НУВГП.

*Рекомендовано до видання вченою радою Національного університету водного господарства та природокористування.
Протокол № 4 від 27 травня 2022 р.*

ISBN 978-966-327-535-2

© Національний університет
водного господарства та
природокористування, 2022

Бондаренко О. О., викладач (Національний університет цивільного захисту України, м. Харків)

СУЧАСНИЙ СТАН РЕКРЕАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ТУРИЗМУ В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Харківська область розташована на північному сході України на території двох природних зон Лівобережної України – Лісостепу і Степу в межах водорозділу, що відокремлює басейни Дону і Дніпра.

Площа території Харківщини складає 31,4 тис. кв. км. Рельєф Харківщини – хвиляста рівнина, яка розмежована річковими долинами, ярами та балками. Основні його риси визначаються приуроченістю території до басейнів рік Дону та Дніпра. Ріка Сіверський Донець – головна водна артерія Харківщини і є притокою Дона, на території області ця річка несе свої води протяжністю 375 км (загальна її довжина 1053 км). Її основні притоки на території області – ріки Оскіл, Уди, Берека, Харків, Лопань, Сухий Торець, Балаклея, Вовча, Великий Бурлук та ін. Клімат області помірно континентальний. Так як протяжність території області з заходу на схід і коливання висот незначні, то варіації клімату в межах області досить несуттєві [1].

Територія Харківської області має різноманітні природні умови, які є важливим чинником для широкого розвитку рекреаційної індустрії. В області існує достатньо територій, що можуть задовольнити медико-біологічні та психо-естетичні потреби людини. Рекреаційні території в Харківській області визначені згідно з рішенням Харківської обласної ради від 16.01.78 № 22. Загалом кількість закладів оздоровлення і

відпочинку в Харківській області за останні роки зменшилась [2].

Харківська область розташована на вододілі двох річкових басейнів Дона (Сіверського Дінця) та Дніпра. Регіон має надзвичайно низьку забезпеченість водними ресурсами – це 1,8% від загальних водних ресурсів України. Водні ресурси області формуються як за рахунок атмосферних опадів (місцевий річковий стік, ґрунтова волога, підземні води), так і за рахунок зовнішнього притоку із суміжних територій. Водні запаси Харківська області регулюються низкою водосховищ.

При використанні неякісних поверхневих вод для рекреації найбільш поширеними захворюваннями є гострі кишкові захворювання, сальмонельозні інфекції, дизентерія, вірусний гепатит і лептоспірозом

Оцінка ризику для здоров'я населення при рекреаційному водокористуванні показала, що в найгіршому стані знаходиться р. Уди в с. Есхар.

Лісовий фонд області за даними останнього державного обліку складає 419,4 тис. га, в тому числі лісова площа — 403,2 тис. га, з них вкриті лісом землі — 381,5 тис.га. За віковою структурою лісів переважають насадження середньобогаторічні та молодняк, стиглі і перестояні – деревостій складає лише 12%, що пояснюється посиленою експлуатацією лісів у минулому.

Лісистість області має тенденцію до постійного зростання. Так, за повоєнні роки цей показник зріс більш, як на три відсотки (з 8,9% у 1949 р. до 12,1% у 1996 р.). Проте лісистість області лишається нижчою від оптимального рівня. Постійне зростання площі лісів забезпечить підтримання екологічної рівноваги у області, підвищить ресурсний потенціал лісів.

Це свідчить про потенційні резерви збільшення деревних ресурсів. Більша частка їх віднесена до категорії лісів, що виконують переважно санітарно-гігієнічні та оздоровчі функції

Степові формації на Харківщині майже не збереглися, степи в значній мірі розорані. Окремі ділянки степової рослинності зустрічаються лише на схилах балок, ярів та на правих берегах.

Значних збитків природним екосистемам завдали: інтенсивне застосування в агроценозах інсектицидів і гербіцидів, будівництво дачних ділянок на непридатних для сільського господарства землях, надмірний випас худоби та щорічне випалювання сухої рослинності в степових балках, лісосмугах, заплавах річок.

Сучасний стан біорізноманіття області викликає занепокоєння і потребує детального аналізу його фітоценотичного та біотопічного розподілу, насамперед тих систематичних груп, представники яких занесені до списків рідкісних видів.

Для визначення привабливості розвитку туристичної галузі надзвичайно важливим питанням є комплексна оцінка стану навколишнього природного середовища в області, зокрема якісного стану поверхневих вод, біорізноманіття, ландшафтного різноманіття, наявності територій природно заповідного фонду.

1. Екологічний атлас Харківської області. Х. : МОНОАП – Майдан, 2001. 80 с. 2. Рибалова О. В., Росколотько А. В. Коробкіна К. М. Привабливість Чугуївського району Харківської області для туризму та рекреаційного використання за історичними і природними умовам (February 5–7, 2020) Cognum Publishing House, Liverpool, United Kingdom. 2020. P. 1127–1137.